

11. 1. 2022

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Za 100 000,- Kč mohou bulvární média konstatovat příbuzenský vztah s komunistickým pohlavárem Zápotockým? Ústavní soud konstatoval, že nikoliv!

Ústavní soud opět zasahoval do nedostatečného zhodnocení újmy na osobnostních právech v případě bulvárem zveřejněné nepravdivé informace.

Společnost CZECH NEWS CENTER a. s., s IČO: 023 46 826, se sídlem Komunardů 1584/42, Holešovice, 170 00 Praha 7, zapsaná pod sp. zn. B 19490 vedená u Městského soudu v Praze zasáhla nejen dle Ústavního soudu do osobnostních práv Oldřicha Kaisera (dále jen jako „OK“) obsahem pořadu, resp. videa ze série „Potomci slavných“, které dne 8. května 2021 zveřejnila na webové stránce www.blesk.cz. Video obsahovalo záznam rozhovoru moderátorky Zuzany Bubílkové s Vladimírem Zápotockým (údajným synovcem bývalého prezidenta Antonína Zápotockého), který v něm uvedl, že jeho sestřenice je maminkou OK a otec OK byl architektem, který dostával „stranické“ zakázky a upil se k smrti.

Všechna tato tvrzení týkající se OK a jeho rodičů se prokázala jako nepravdivá.

Paradoxem zůstává, že k datu sepsání tohoto článku (20. prosince 2021) lze na internetu nalézt články, které se lživými informacemi i nadále pracují jako s faktem, takový článek je pak možno najít například >>> [zde](#), přičemž na internetových stránkách instory.cz je uvedeno, že magazín vydává společnost Digital Plus s.r.o. s IČO: 057 94 536, se sídlem Újezd 429/36, Malá Strana, 118 00 Praha 1, zapsaná pod sp. zn. C 270890 vedená u Městského soudu v Praze.

Lživé informace, zveřejněné o OK si tedy do dnešního dne, tak jak to lze zcela legitimně očekávat, žijí vlastním životem i na stránkách vydavatele, kterého lze bezpečně identifikovat, má vlastní sídlo a je veden v obchodním rejstříku, tím spíš pak takové informace mohou přezívat ve společnosti a u jednotlivců v paměti. Novou situaci nelze prostě dost dobře restituovat do původního stavu a představa, že pochroumanou pověst oběti, která se v konkrétních případech dostává do situace takřkajíc bez viny, lze opravit, je naprosto zcestná.

Ústavní soud se jednotlivými právně zásadními myšlenkami a principy zabýval již v minulosti, například v případě veřejnosti dobře známého spisovatele M. V. (k dispozici >>> [zde](#)). M. V. se bránil mediálním lžím svou povahou velmi podobným, je tak s podivem, že musí Ústavní soud opakovat již několikrát judikované právní myšlenky, aby tak dal šanci OK na spravedlivé zadostiučinění. Jedná se zejména o následující právní myšlenky, principy a zásady:

Prvním zásadním vstupem, kterým se Ústavní soud zabýval, bylo kritérium vybočení z obecně uznávaných pravidel slušnosti v kontextu svobody projevu.

„...vybočí-li publikované informace z mezí v demokratické společnosti obecně uznávaných pravidel slušnosti, ztrácí charakter korektního úsudku (zprávy, komentáře) a jako takový se zpravidla ocitá již mimo meze ústavní ochrany svobody projevu. Tuto ochranu tak nelze

poskytnout informaci, pokud byla buď dominantně motivována touhou poškodit difamovanou osobu či pokud šířitel sám informaci nevěřil anebo pokud ji poskytl bezohledně, aniž by se řádně staral o to, zda je či není pravdivá...”

Dalším kritériem byla pak odpovědnost subjektu, který informaci zveřejní, za takovou informaci nést odpovědnost.

„, musí být připravena nést za takové jednání důsledky, byť má na nich založenou svou marketingovou strategii, a dokonce i samotný účel své existence“

Dalším důležitým kritériem pak byl přímý zásah do soukromé sféry jednotlivce, kde je potřeba mít na paměti, že lidská důstojnost je velmi významnou, těžko srovnatelnou hodnotou, nenahraditelnou jiným statkem.

„...Za základní a určující je přitom považováno hledisko závažnosti a intenzity zásahu do práv náležejících do tzv. intimní sféry soukromého života jednotlivce, dotýkajícího se samé podstaty lidství a lidské důstojnosti. Takový zásah je nezbytné vnímat jako nejcitlivější a nejzávažnější, bez ohledu na skutečnost, zda jde o jednotlivce veřejně činného, známého či nikoliv. Jakýkoliv zásah či snížení lidské důstojnosti je proto nezbytné vnímat jako zásah velmi závažný, a tedy i stěžejně reparační, neboť lidská důstojnost je hodnotou horizontálně neporovnatelnou s ostatními ústavními hodnotami či společenskými normami, je zcela nenahraditelná jiným statkem...“

Dále se Ústavní soud poměrně jednoznačně postavil i za takzvanou preventivně-sankční funkci, jako prostředek k odrazení rušitele od protiprávního jednání.

„...Ústavní soud také poukázal na skutečnost, že při stanovení výše této náhrady za zásah do osobnostních práv v právní teorii ani v judikatuře nepanuje shoda na přítomnosti a významu preventivně-sankční funkce... zadostiučinění jako prostředek k náhradě nemajetkové újmy nemá plnit pouze funkci satisfakční (kompenzační či reparační) směřující k vyvážení a zmírnění nepříznivého následku neoprávněného zásahu, ale rovněž funkci sankční, působící k odrazení rušitele chráněných osobnostních statků a jeho možných následovníků od protiprávního jednání...“

V neposlední řadě se pak Ústavní soud vyjádřil i k nutnosti zohlednit míru zavinění škůdce, když tento učinil, či neučinil dost pro to, aby ověřil informace, které se následně ukázaly jako nepravdivé a difamační.

„...za další klíčové hledisko při stanovení výše relativní náhrady je třeba považovat míru zavinění původce zásahu. Ústavní soud k tomu uvedl, že tento přístup odpovídá i základnímu smyslu relativní náhrady, tj. smyslu satisfakčnímu, kdy potřeba finanční satisfakce narůstá v přímé úměře s mírou zavinění původce zásahu...“

Velmi podstatným kritériem pak bylo i zohlednění skutečnosti, že zatímco v běžném životě by výše odškodnění neměla mít likvidační účinek, v případě, kdy si vydavatel postaví svůj model na sdílení difamačních informací, lze připustit z této zásady výjimku.

„...v případě sporů na ochranu osobnosti, jež mají svůj původ ve světě bulvárních médií, lze při stanovení výše relativní náhrady připustit výjimky ze zásady tzv. odrazujícího účinku (chilling effect), podle které by výše přiznaného peněžitého zadostiučinění neměla být pro původce neoprávněného zásahu likvidační...Míra jejich ochrany (spočívající ve fazetě svobody projevu a svobodného podnikání) musí být nezbytně oslabována či dokonce úplně vyloučena u subjektů, jež

účel své existence, činnost a marketingovou strategii zakládají převážně na publikaci difamačních („bombastických“, „šokujících“ či „pikantních“), na cti utrhačných a lidskou důstojnost snižujících „informacích“ o osobách veřejně činných“ ...“

Ústavní soud ve svém judikátu následně aplikoval vše výše zmíněné na konkrétní právní případ výše nadepsaný, přičemž detaily případu OK jsou jako prerekvizita pro právní případ významné. Z akademického a právně-teoretického hlediska pro shrnutí problematiky však konkrétní případ toliko významný není. Autor tohoto článku si dal za cíl pouze kumulovat podstatná kritéria Ústavním soudem zmíněná, protože je pak pro tento článek významné pouze shrnutí těchto významných teoretických východisek.

*„S ohledem na výše uvedené Ústavní soud dospěl k závěru, že **obecné soudy postupem nerespektujícím kritéria, která je nezbytné brát v úvahu při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění, a nedostatečným odůvodněním svého postupu porušily ústavně zaručená práva stěžovatele** podle čl. 10 odst. 1 a odst. 2 a čl. 36 odst. 1 Listiny. Proto Ústavní soud ústavní stížnost podle § 82 odst. 2 písm. a) zákona o **Ústavním soudu ústavní stížnosti vyhověl a napadená rozhodnutí podle § 82 odst. 3 písm. a) zákona o Ústavním soudu zrušil.**“*

Mgr. Bc. Jan Cholenský,
advokátní koncipient

LANGMEIER & CO
advokátní a insolvenční kancelář

[Langmeier & Co., advokátní kancelář s.r.o.](#)

Na Bělidle 997/15
150 00 Praha 5

Tel.: +420 222 200 250
Email: info@langmeier.cz

Zdroje:

„Proč tohle Kaiser tajil? V rodině měl komunistického pohlavára!“ K dispozici >>> [zde](#).

Nález Ústavního soudu I. ÚS 668/21 ze dne 2. listopadu 2021 dostupný >>> [zde](#).

Nález Ústavního soudu I. ÚS 1586/09 ze dne 6. března 2012 dostupný >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)
- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)

- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)